

kun en Henstilling til den højtærede Justitsminister; hvis han ikke finder Anledning til at ændre Lovforslaget i den af mig angivne Retning, er jeg ligesom mine Partifæller rede til at stemme for Forslaget i den foreliggende Form.

A. C. Meyer: Ogsaa jeg vil anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, idet jeg dog ligesom det ærede Medlem Hr. Kirk kunde ønske at faa det affattet saaledes, at der kunde inddrages endnu større Kredse af dem, der ikke tidligere har benyttet sig af Loven. Det er jo saa, at visse Navne møder i Tusindtal, og vanskeligt bliver det ofte i det rent praktiske Liv for Bærerne af de gode borgerlige Navne at klare sig i alle Situationer, hvor Navneforveksling kan opstaa. Navnet Jensen er et fortræffeligt Navn, der vist ogsaa har adskillige Repræsentanter her i Tinget, og for deres Vedkommende er der jo Lejlighed til at knytte Valgkredsens eller Valgstedets Navn til deres i Forvejen udmærkede borgerlige Navn, hvorved man lettere kan skelne dem fra hverandre, men ude i det daglige Liv har man ikke i samme Grad den Udvej. Derfor vilde jeg sætte Pris paa, at man i vid Udstrækning kunde faa Adgang til at knytte et Tilnavn til et saadant godt borgerligt Navn, saa at det blev lettere at orientere sig. Jeg mindes en Begivenhed fra Athen i 1906, hvor det gode Navn, jeg nylig fremhævede, Jensen, gjorde ubeskrivelig Lykke. En dansk Sportsmand havde vundet Verdensmesterskabet, og Grækerne, som var blevet opmærksomme ved den Opsigt, en lille Fest for den paagældende vakte, flokkedes i Tusindtal og fulgte ham hjem under det stadige Raab: Jensen!, der genlød i Athens Gader, saa selve Kongen maatte tro, der var ved at udbryde Revolution. Jeg antager, dette Navn Jensen i græske Øren har lydt lige saa godt, som f. Eks. Maurokordatos eller Venizelos vilde have lydt heroppe hos os. I det daglige Liv, hvor der anvendes Navne, som alle kender, gælder det kun om, at et Navn er til at skelne fra alle lignende Navne. Forsaa vidt som dette Lovforslag tilsigter at muliggøre dette i udstrakt Grad, er det fortræffeligt, men jeg mener, man burde udvide Adgangen til at føje et Tilnavn til sit almindelige borgerlige Navn, og jeg skulde derfor heller ikke have noget imod, om den højtærede Minister kunde opfylde det Ønske, det ærede Medlem Hr. Kirk fremsatte, om en saadan Udvidelse af Loven, at de, der tidligere ikke havde benyt-

tet deres Ret, nu kunde faa Lejlighed dertil.

Jeg ved ikke, om det er Meningen, at dette Lovforslag skal gaa til Udvalg, jeg synes, det er saa lille, at det ikke er nødvendigt; dersom den højtærede Justitsminister kunde gaa med til den lille Indrømmelse, der her er fremsat Ønske om, vil det være muligt at gennemføre Lovforslaget uden at sinke Sagen ved at nedsætte Udvalg.

Christmas Møller: Da vi fik Navneloven af 22. April 1904, havde Rigsdagen allerede gennem adskillige Aar, første Gang vistnok i 1874—75, beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Navneloven af 1904 havde et dobbelt Formaal, dels at yde Folk Beskyttelse for de Navne, de havde, dels at give dem Adgang til at faa et Navn, der var mere særpræget end de almindelige Navne. Det lille Lovforslag, der foreligger til Behandling her, tager, saaledes som foregaaende ærede Talere har været inde paa, kun Sigte paa at fyldestgøre det ene af disse to Formaal, nemlig at give Ret til Navneforandring. Jeg vil gerne have Lov til, ligesom det ærede Medlem Hr. Kirk og det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer, at spørge, om man ikke ved et Ændringsforslag, f. Eks. stillet af den højtærede Justitsminister, kunde give en udvidet Ret, saaledes som Sønderjyderne nu faar det ifølge § 2, thi jeg tror, der nu er mange her i Landet, der gerne vilde benytte den Ret, man havde for en 15—16 Aar siden. Det Antal Navneforandringer, der er foretaget, siden vi fik Loven af 1904, viser, at flere og flere benytter sig af denne Ret. Samtidig vil jeg gerne gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer, at jeg tror ikke, det er nogen god Fremgangsmaade, han anviste, thi ifølge Loven af 1904 skal de Navne, man kan tage, hvis man vil forandre sit almindelige Navn til et mere ualmindeligt Navn, have en dansk Sprogtone, saa man bør sikkert ikke følge den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem anviste, og begynde at kalde sig Venizelos eller lignende; det tror jeg heller ikke, den højtærede Justitsminister vil gaa med til.

Endelig vil jeg rette en Henvendelse til den højtærede Justitsminister. Ifølge Navneloven af 1904 er det kun Efternavne, der er beskyttede, og derfor kan Folk tage et beskyttet Efternavn som Fornavn, i hvert Fald sætte det foran deres mere almindelige Efternavn. Det fore-